Šolska mavrica

Glasilo učencev Osnovne šole Koper

8. številka, junij 2019

V TEJ ŠTEVILKI PREBERITE IN SI OGLEJTE ...

ZBOROVSKI GLAS SEŽE V DEVETO VAS, str. 3
MOJA PRVA POEZIJA, str. 6
SPACE JUMPER, str. 7
UČENCI POSADILI KAR 933 ROŽ, str. 9
LIKOVNI SVET, str. 11
IZ RUSIJE V SLOVENIJO, str. 13
LA SCUOLA DEL FUTURO, str. 15
VSAKA MLADOST JE POLNA SREČE ..., str. 17
BESEDNI KOLAŽ, str. 19

Osnovna šola Koper
Cesta Zore Perello - Godina 1
6000 Koper

Tisk: Prijatelj & Prijatelj, d. o. o.
Oblikovanje: Jana Samsa, prof.

ZBOROVSKI GLAS SEŽE V DEVETO VAS

V začetku aprila smo se otroški in mladinski pevski zbor Osnovne šole Koper odpravili v sosednjo državo Italijo na 2. mednarodno tekmovanje Coramare, ki je potekalo v mestu imenovanem Sestri Levante. Tekmovanje je potekalo od 5. pa do 7. aprila. Tekmovanja se je udeležilo 30 zborov, ki so bili razdeljeni v pet kategorij. Mi smo bili v kategoriji E, v kateri so bili zbori s pevci starimi do 15 let.

V soboto smo bili že zgodaj na nogah, saj smo nastopili kot prvi v naši kategoriji. Predstavili smo se s štirimi pesmimi: Ptice, Deček in sinička, This song ter Venček Istrskih. Po odličnem nastopu smo si ogledali še ostale sotekmovalce. Nato pa imeli do dopoldneva prosto. Okoli enih smo se vrnili v dvorano, kjer smo nestrpno čakali na rezultate. V kategoriji E smo bili najboljši, osvojili smo prvo mesto, ki pa nas je privedlo do tega, da smo se v nedeljo udeležili še velikega finala imenovanega Grand Prix. V Grand Prixu smo se pomerili z zmagovalnimi zbori iz vsake kategorije: kar pomeni, da v Grand Prixu nismo več tekmovali proti svojim vrstnikom, temveč proti odraslim zborom.

Na Grand Prixu pa nismo smeli peti enakega programa, zato smo celo nedeljsko jutro izkoristili za vajo in tri skladbe na koncu zapeli perfektno. Na tekmovanju smo za las zgrešili prvo mesto in tako z 98 točkami dosegli drugo najvišje število točk na celotnem tekmovanju.

Sobotni prosti čas pa smo izkoristili za prečudovit izlet v največjem evropskem akvariju, Aquario di Genova.

Pred nekaj dnevi pa sem se kot spremljevalka za varstvo pevcev in pevk odpravila z otroškim pevskim zborom Osnovne šole Koper v Città di Busca, kjer so se udeležili še tekmovanja In coro per un sogno. To tekmovanje poteka že šestič in je vsaki dve leti. Otroški pevski zbor Osnovne šole Koper pod vodstvom učiteljice Ingrid Poropat se ga je udeležil že četrto leto. Tekmovanje je potekalo med 20. in 26. majem. Mi smo se v Città di Busca odpravili v petek, 24. maja, in tam ostali do nedelje. Tokrat nismo bili nastanjeni v hotelu kot v Genovi, temveč smo tri dni preživeli z italijanskimi družinami.

V petek smo se na poti ustavili še v mestu Boves, kjer smo odšli v ustanovo La fabbrica dei suoni. Tam smo ustvarjali glasbo, plesali, spoznavali glasbo in kulturo po svetu in še najbolj pomembno je, da smo uživali. Nato smo pot nadaljevali in prišli pred šolo v Città di Busca, kjer so nas pričakale italijanske družine. Do jutra smo bili pri njih, nato pa smo si v soboto ogledali Scuolo Medio. Z otroki smo se na igrišču igrali Črnega moža, potem pa so nas peljali na sladoled. Ko smo se vrnili v šolo, nas je tam pričakal župan mesta in nam izrekel dobrodošlico. Proti popoldnevu pa so imeli snemanje skladbe Cogli l`occasione, ki so jo morali zapeti vsi zbori, ki so tekmovali. Tekmovali smo v kategoriji do 13 let, v kateri je bilo še devet zborov iz Italije, Hrvaške in Argentine.

Zvečer pa so se predstavili s pesmijo Moja Slovenija, katere del so zapeli tudi v italijanščini. Z odlično izvedbo obeh pesmi so prepričali sodnike in osvojili prvo mesto.

Čez dan so bile organizirane različne delavnice, kjer smo posnemali in ustvarjali razno razne zvoke z našimi dlanmi, s prsti, nogami in tudi inštrumenti. Za nastopajoče zbore so tudi pripravili zanimivo predstavo akrobatske družine, ki je navdušila cel zbor.

Trije dnevi v Genovi in trije dnevi v Città di Busca so bili zagotovo za vse pevce in pevke nepozabno in prekrasno doživetje, ki ju bodo nosili v svojih srcih.

Ava Logar Kartadinata, 9. d

MOJA PRVA POEZIJA

ČOKOLADA

ČOKOLADICA ČOKOLADNA,
KJE PA SI?
VSI TE IMAMO RADI,
EN, DVE, TRI.

LANA JEŽ, 1. A

POMLAD

KO PRIDEŠ V NARAVO,
STOPIŠ NA MEHKO TRAVO.

TAM VEVERIČKA,
JEŽEK TAM.
JUHU,
POMLAD JE ŽE TU

MARK ČADEŽ, 1. A

ČMRLJ

S TRAVE NA TRAVO,
S CVETA NA CVET
LETA IN IŠČE MED.

ČE ČMRLJ SE
NA NOS TI USEDE,
JOJ, PIK, AVČ,
BOŠ BREZ BESEDE.

BRŽ DOMOV,
DA TE NE DOBI,
HI, HI, HI.

ELA SEDMAK, 1. A

NUTELICA

NUTELICA JE NAGAJIVA
IN
LEPA JE, NAJLEPŠA
IN SLADKA, NAJSLAJŠA.
KOT PIA.

PIA RAVNIKAR, 1. A

JE

MUCA JE NA TRAVI.
ZAJEC JE V TRAVI.
KONJ JE NA TRAVI.
LEV JE V TRAVI.
RIBA JE V MORJU.

METULJ JE NA ROŽI.
MAMINA DLAN NA MOJI KOŽI,
NJENA ROKA V MOJI ROKI.

MARLEN ŠUBER, 1. A

RAČEK

VSE MALE RAČKE
PLAVAT SO ODŠLE,
LE NAJMANJŠI RAČEK
REKEL JE, DA NE.

JEZNA MAMA RACA
GA ZGRABILA JE
IN UBOGI RAČEK
KAR ZAJOKAL JE.

PIA BENČIČ, 1. A

SRCE

NAJBOLJŠE SRCE
IZ TELESA VEN JE ŠLO.

TUDI BREZ SRCA
DELA BALON DEKLICA.

ALI BREZ SRCA
OBJETI SE NE DA.

VELIKO LJUBEZNI IMA
MEI, DEKLICA.

MEI KRMEC, 1. A

PRIJATELJSTVO

PRIJATELJICA Z IVONO PLEŠE,
MAČKA JE BRIKETE.

TO JE LEPO
BITI S PRIJATELJICO.
ZA BETI IN IVONO
JE RES LEPO.

PA VPRAŠAJTE ŠE MUCKICO.

IVONA PALČIČ, 1. A

SPACE JUMPER

Vesoljska zabava s trampolinom

RoboSončki OŠ Koper smo se maja udeležili mednarodnega tekmovanja First Lego League Open International Turkey 2019, in sicer v turškem mestu Izmir. V močni mednarodni konkurenci smo dosegli odmeven uspeh. Med drugim smo v kategoriji raziskovanja s projektom Space Jumper osvojili pokal za 2. mesto.

Naš projekt, s katerim smo se ukvarjali celo leto, je namenjen pomoči astronavtom v vesolju. Rešuje težavo, kako nadomestiti izgubo mišične mase in kostne gostote na zabaven način. Ali veste, da po 6 mesecih bivanja v vesolju astronavti izgubijo toliko mišične mase, kot če bi se postarali za 50 let? Ugotovili smo, da je vadba na trampolinu zelo učinkovita, saj je kar TRIKRAT bolj učinkovita od teka. Dobra je za koordinacijo in ravnotežje, predvsem pa je ZABAVNA. Projekt je zahteval veliko eksperimentiranja in raziskovanja. V delovanje Space jumperja smo najprej vpeljali bradljo, ki se je izkazala za manj učinkovito, kasneje pa smo se domislili trampolina in rolke. Naš projekt je sestavljen iz treh delov: trapeza, s posebnim priključitvenim sistemom, štirih elastik, ki omogočajo prevale, in trampolina z vrtljivim obročem, združenim z elastikami, ki omogoča vse vrste AKROBACIJ.

RoboSončki smo: Jakob Golubić, Yelisey Aksonov, Matija Dokić, Filip Umer, Petra Primožič, Joni Palčič, Nika Malej, Tilen Malej in Timon Jeretič, naša mentorica pa je dr. Alenka Malej.

»Odkar sem član ekipe, o problemih razmišljam drugače in vidim nove rešitve, spoznal sem nove prijatelje z vseh koncev sveta.« (Jakob)

»Vsi smo se imeli zelo lepo, veliko smo se družili z ostalimi ekipami in med sabo. Tekmovanje je bilo zabavno. Veliko ljudi si je ogledalo naš projekt in se zraven zabavalo. Med tekmovanjem smo dobili veliko izkušenj in prijateljev. Čeprav je bilo tekmovanje napeto, smo se zabavali.« (RoboSončki)

»Všeč mi je bil polet z letalom in prvi dan, ko smo postavljali stojnico. Čeprav smo za to potrebovali več ur, smo se med delom družili in zelo uživali. Poleg tega smo spoznavali druge ljudi in kulture.« (Joni)

»Naučil sem se boljše komunicirati z ostalimi, pridobil sem veliko splošnega znanja, naučil sem se delati z računalniki. Izvedel sem veliko o tehnologiji, o programiranju in fiziki.« (Filip)

»Zelo zanimivo je biti del ekipe. Spoznala sem veliko novih dejstev o vesolju. Ko smo raziskovali za projekt, smo obiskali Mediteranski center zdravja in se pogovarjali s strokovnjakom dr. Radom Pišotom, z fizioterapevtko Majo Fortunat in Aerodium Logatec, kjer smo preizkusili brezteznost. Prebrali smo tudi knjigo V vesolju, več člankov in si ogledali več videoposnetkov. Naš trud so prepoznali tudi na tekmovanju in naš dosežek nagradili.« (Petra)

»Zanimiva izkušnja v Turčiji pa je tudi nakupovanje (smeh), prvič sva videli, kako je, če moraš za ceno 'barantati' (smeh).« (Petra in Joni)

»V Turčiji sem se imel zelo lepo, saj sem bil prvič na takem tekmovanju. Spoprijateljil sem se člani drugih ekip, ki so mi pomagali z nasveti. Zelo sem zadovoljen z dosežkom naše ekipe.« (Yelisey)

»Mož, ki se dela, kakor da je grob, ampak ima srce mehko kakor skuta.« (trenutek za smeh sredi kartanja)

UČENCI POSADILI KAR 933 ROŽ

Na Osnovi šoli Koper so učenci prve dni v maju prijetno presenetili učiteljice in ostale delavce šole. V okviru interesne dejavnosti Šolski vrt so se učenci z učiteljicami odločili, da bodo tokrat sami uredili mediteranski vrt, ki krasi prehod med šolsko jedilnico in telovadnico do šolskega igrišča.

Travnate gredice sta Timej M. in Liam J., učenca 8. razreda, skupaj z učiteljicama Andrejo Jablanovec in Jasno Lovrečič skrbno prekopala, prečistila plevel in pognojila. Ker je bilo v aprilu veliko dežja, je skupina učencev, vključenih v dejavnost Šolski vrt, pred saditvijo ponovno natančno prekopala vse tri gredice, populila na novo zrasel plevel in pripravila zemljo za saditev rož. Delo se je pričelo že v zgodnjih jutranjih urah, ob 8.00. Sodelovalo je 17 učencev, ki obiskujejo dejavnost, in drugi učenci, ki so deležni učne ali druge strokovne pomoči, ter učenci, vključeni v podaljšano bivanje. Rože se je sadilo po natančno določenem načrtu, v kombinaciji z belo in rdečo barvo, ki sta se izmenjevali po diagonali, zato je bilo potrebno meriti razdalje med njimi in jih postavljati natančno v vrsto eno za drugo. Dela je bilo veliko, pri štetju je prihajalo tudi do napak, kar se je sproti popravljalo. Delo, skupaj s pometanjem in pospravljanjem vrtnega orodja, se je zaključilo ob 16.30. Dan kasneje je begonije zalil dež.

Dejavnost Šolski vrt se je na Osnovni šoli Koper izjemno razširila. V dejavnost je vključenih 51 učencev od 1. do 5. razreda, pri opravljanju težjih del, kot sta prekopavanje in priprava lukenj za saditev npr. dreves, grmovja, pa pomagajo tudi starejši učenci in učenke. Poleg osnovne dejavnosti, skrbi za vrt, se redno pripravljajo razstave pridelkov s poučno vsebino in izdelkov, ki jih učenci v dolgih zimskih dneh izdelajo iz naravnih materialov. Večkrat letno se pridelke, šopke raznih zelišč, šopke okrasnega cvetja, okrasno božično žito, sadike jagod, nageljnov ponuja učencem, učiteljem in drugim obiskovalcem šole na Šolski tržnici in v okviru Novoletnega bazarja. V tekočem šolskem letu so učenci pripravili okoli 200 vrečk soli iz zelišč, ki so jih vzgojili na vrtu. Z učiteljicami skrbijo tudi za pognojitev in obrezovanje sadnih dreves v okolici šole, obiranje oljk in drugega sadnega drevja, za čiščenje okolice, pospravljanje odmrlih rastlin in vej v kompostnik.
In nenazadnje, jeseni so si nekateri učenci z učiteljicami ogledali Kmetijski sejem slovenske Istre.

Jasna Lovrečič

LIKOVNI SVET

Kaj nastaja pri pouku likovne umetnosti …

IZ RUSIJE V SLOVENIJO

Daria Isadicheva je 15-letna učenka Osnovne šole Koper, ki obiskuje 8. razred. Rodila se je v Vologdi, v Rusiji, in v Slovenijo prišla pred petimi leti. Je zelo uspešna, nadarjena, prijazna učenka. Zelo je ponosna na svoje korenine. V svojem prostem času rada bere knjige, riše, posluša glasbo, se druži s prijatelji … Ko se z Dario pogovarjaš, preprosto pozabiš, da je tujka, saj zelo dobro in tekoče govori slovensko.

Kako si se počutila oz. kakšen je bil tvoj odziv, ko si izvedela, da se boš preselila v Slovenijo?

Torej, najprej sem se počutila zgroženo … Resnično nisem ničesar vedela o Sloveniji, nisem poznala jezika, ne kulture, niti vere. Imela sem občutek, kot da se bo zgodilo nekaj groznega. Seveda so mi starši nato razložili, da bom obiskovala razne jezikovne tečaje, ki mi bodo pomagali pri učenju slovenščine. Kasneje sem se sprijaznila s tem in ugotovila, da morda ne bo tako slabo. Bila sem celo zelo navdušena! Vendar je bilo zelo težko se seliti, prodali smo naše stanovanje in zbirali prihranke za novo.

Na kaj se ti je bilo najtežje privaditi, ko si se preselila v Slovenijo?

Na to, da je zelo veliko obrokov v šoli. V Rusiji smo imeli samo zelo zgodaj zjutraj zajtrk in čez dan nič. Tukaj v Sloveniji se lahko tudi svobodno izražam z oblačenjem, torej oblečem lahko kar koli želim. V Rusiji pa so zelo stroga pravila. Vsi smo morali nositi uniforme in če si kdaj prišel v šolo brez nje, so te takoj poslali domov! Eno in isto uniformo smo morali nositi vsak dan, celo pozimi. Na primer, dekleta smo morala nositi kratka krila, tudi ko je bilo zunaj -30°C!

Ali ti je bilo težko učenje slovenščine?

Sprva sem predvidevala, da bo zelo težko. Ko sem prišla med počitnicami v Slovenijo, nisem razumela ničesar. Ko pa sem prišla v šolo, sem ugotovila, da je veliko besed podobnih, tudi struktura stavkov je zelo podobna. Po nekaj mesecih sem že zelo dobro govorila in razumela sem skoraj vse. Učenju slovenščine sem namenila ves prosti čas …

Si se hitro privadila na novo okolje, ljudi in spletla prijateljstva?

Da, zelo hitro. V Slovenijo sem prišla v 2. razredu, proti koncu šolskega leta. Med otroki tkanje prijateljstev poteka veliko hitreje, lažje, tako da sem se takoj z vsemi spoprijateljila. Če bi prišla sedaj, ko smo bolj »odrasli«, bi bilo verjetno veliko težje. Se prav spomnim, kako so me vsi navdušeno sprejeli, za njih moj prihod ni bil nekaj nenavadnega. Bila sem zelo vesela!

Katere so po tvojem mnenju največje razlike med slovenskimi in ruskimi šolami?

Torej, šolanje v Sloveniji je daljše, saj imaš 9 let osnovne šole in potem še 4 leta gimnazije, medtem ko je pri nas to združeno v 11 let osnovne šole in potem normalno naprej univerza. Potem, kot sem že prej povedala, obvezne uniforme. V Rusiji šolski program poteka veliko hitreje, tako da ko sem prišla v Slovenijo, mi je bilo kar malo prelahko, saj sem se vse to že naučila prej. Zelo velika razlika pa je ta, da imajo v Sloveniji otroci popolnoma drugačen odnos z učitelji kot v Rusiji. Učenci se bolj sproščeno in neknjižno pogovarjajo z učitelji, pokličejo jih po imenih in jim tudi večkrat ugovarjajo. Pri nas je vse bolj strogo in uradno.

Imaš še vedno stike s svojimi bivšimi sošolci in prijatelji?

Na srečo da! Z nekaterimi si pišem vsak dan. Nekateri pa so me zelo hitro »pozabili«. Ampak selitev v Slovenijo mi je pomagala, da sem ugotovila, kateri so pravi prijatelji in kateri niso.

Kaj najbolj pogrešaš iz življenja v Rusiji?

Hrano! Zelo pa pogrešam tudi mrzle zime in sneg. Veliko imam prelepih spominov, ko smo se za novo leto igrali zunaj, kjer je bilo več metrov snega. Pogrešam seveda prijatelje in sorodnike … Tudi »strog« šolski sistem in sam jezik.

Po pravici – če bi imela to možnost, bi se preselila nazaj?

Joj … mogoče, saj pogrešam veliko stvari. Ampak zavedam se, da če bi se preselila nazaj, bi izgubila to možnost, da delam v kakšni drugi državi, zaradi razlik v šolskem sistemu. Tukaj sem spoznala ogromno prijaznih ljudi in »našla« tudi najboljšo prijateljico … tako da sem zelo zadovoljna s tukajšnjim življenjem.

Monika Starc, 8. b

LA SCUOLA DEL FUTURO

Introduzione

Nei secoli il sistema scolastico è cambiato molto. Dai professori con le fruste siamo arrivati fino ai tablet e computer in ogni classe. Chi sa, che cosa succederà in questo sistema complicato nel futuro?

Dove si svolgeranno le lezioni?

Adesso la maggior parte di tutte le lezioni si svolgono nell'aula scolastica ma è possibile che nel futuro si trasferiranno fuori, nella natura. Ovviamente non tutte le lezioni si svolgeranno fuori, ma speriamo che dentro la scuola ci sarà più tecnologia moderna. Ci saranno anche più posti per trascorrere il tempo libero e divertirsi, anche le aule più comode e più colorate.

Come cambieranno le materie?

Già adesso abbiamo tante materie diverse, ma non tutte sembrano importanti o interessanti a ognuno. Così noi due pensiamo che nel futuro gli studenti avranno la possibilità di scegliere tra le materie umanistiche e le materie scientifiche.

Nonostante la decisione della direzione basica che abbiamo suggerito, non tutti sono preparati a lavorare allo stesso livello, perciò sarebbe meglio se avessimo più lezioni con la differenziazione. E siccome nei tempi moderni abbiamo la tecnologia a ogni passo, più lezioni informatiche saranno necessarie.

Quali materiali didattici saranno utilizzati?

Già adesso durante alcune materie usiamo i tablet. Noi pensiamo che la tecnologia fa le lezioni più divertenti e interessanti. Una cosa nuova che noi suggeriamo è che tra le lezioni gli studenti possano vedere i video live dai laboratori, dalle fabbriche, dal terreno e altri posti. Pensiamo che una novità bella ed utile sarebbe la biblioteca elettronica. Così ogni alunno potrebbe leggere i libri dalla sua biblioteca scolastica a casa senza portare i libri nella borsa.

Come cambierà il sistema scolastico?

Per noi il sistema scolastico di oggi ha già fatto tanto progresso, ma speriamo che nel futuro sarà anche migliore, con più opportunità per ognuno. Pensiamo che il numero di anni spesi nella scuola elementare e media va bene già adesso. Ma tutto il progresso del sistema dipende anche e soprattutto da noi alunni.

Anabel Haber Todorović

in

Hana Jakovac, 9. b

Vsaka mladost je polna sreče, a tudi grenkih spoznanj

Sedim na klopci. Moram reči, da se v vseh teh letih ni veliko spremenila. Še vedno ima okrušeno zadnjo desko in prav noben do sedaj se je ni spomnil popraviti. Njeno naslanjalo je trdo in neudobno, a se še vedno kar dobro drži. Noge jo, vsaj meni se tako zdi, še komaj držijo pokonci. Stara je že.

Razmišljam o življenju. O vseh spremembah, ki jih to prinese. In o vseh spominih. Tistih, ki so v moji glavi le še bežno naslikani in tistih, ki se mi kot film zavrtijo pred očmi, ko pomislim nanje.

Pred mano je park. Vidim zeleno začarano pravljico, ki se je kar ne moreš naveličati. Obrnem se na levo. Zagledam igrišče, polno razigranih in vedrih otrok, ki se kot najlepši tulipani zibajo v rahlem, prijetnem vetrcu. Njihova gladka rožnata lica božajo sončni žarki in lase, lepo počesane in živa barve, premika rahel vetrič. Igrajo se v naravi, ki jih z vsakim trenutkom glasneje kliče, naj se igrajo z njo. Srečni so. Prav nič jim ne manjka. Podijo se po igrišču kot najhitrejše mačke in se zabavajo. Ampak ta njihov smeh na obrazu. Ta nasmeh, ki sega prav do ušes. Ta iskren nasmeh. In oči. Koliko lahko povedo oči. Te njihove svetle iskre v očeh, vedno večje. Nasmejem se. V moji glavi je nevihta takih spominov, ki se slikajo pred mano.

Poleg otrok stojijo mamice, vsake toliko tudi očetje. Pogovarjajo se med seboj. Sedijo na kamnitih ploščah in se smejijo šalam drugih. Pogledujem v njihove obraze. Najprej trenutek pozornosti, oči se razširijo kot veliko balon in so v pričakovanju. Nato pa padejo v smeh. Zanimivo je to, da mnogi veliko pogledujejo na uro. Čakajo na trenutek, ko bodo odšli. Ne razumem. Zmedena sem. Otroci se še vedno igrajo in iskrivo smejijo, na ta sončen spomladanski dan, staršem pa se mudi domov. Kot da bi z leti izgubili voljo. Ne uživajo več v tistih lepih trenutkih, ki naj bi čim dlje trajali.

Park se je skorajda izpraznil. Klopca se je ohladila in zdelo se mi je, da je še trša kot sicer. Nekaj je v bližini zaškripalo, pa ne vem, če je bila to klopca. Obrnem se na desno. V tem času je že tista velika, žareča krogla spustila pod površje in postajalo je vse temneje. V parku sem bila le še jaz in nekaj starejših ljudi. Opazovala sem jih, kako si s tistimi zgubanimi in nadelanimi rokami z vžigalnikom, verjetno še iz druge svetovne vojne, poskušajo prižgati cigareto. Vse je tiho. Napnem ušesa in želim ujeti vsak zvok, ki ga proizvede narava. Slišim črička in promet. Ne maram tega zvoka. Tiste temne, stare škatle se po sivih poteh kobacajo in trobijo ena na drugo. Ljudje so tečni in želijo čim prej priti domov iz tega umazanega sveta, ki so ga že več desetletij naveličani.

Tisti starec v parku si prižge drugo cigareto. Kot da nima pametnejšega dela. Svet se je kar naenkrat iz radosti in veselja spremenil v živ dolgčas in bedo. Še bolj je črn kot sicer.

Okoli mene so velika in stara drevesa. Lubje počasi odpada z njih in zdi se mi, da umirajo. Nekako me spominjajo name. Zdi se mi, kot da sem še včeraj hodila v osnovno šolo in brezskrbno živela. Orkan čustev v mojem krhkem telesu hiti z enega na drug konec. Kaj je moralo v življenju iti tako narobe? Zakaj odrasli s starostjo izgubijo ves čar v svojem srcu? Zakaj?

Ozrem se v polno luno nad mano kot vsako leto do zdaj. In zaprisežem si, da če mi bo bog dal še eno leto življenja na tem svetu, kot mi jo je dal že osemdesetkrat do zdaj, bom tudi naslednje leto ob istem času prišla na točno to klopco in svet videla še enkrat.

Še zadnjič letos, mogoče zadnjič nasploh, pogledam klopco. Ta trenutek se mi zdi še pustejša in bolj zanemarjena kot poprej. Podvomim v to, da bo do naslednjega leta ostala cela.

Špela Grandič, 9. c

BESEDNI KOLAŽ

POGOVOR MLADIH Z MINISTROM, DR. JERNEJEM PIKALOM

Učenci osmih in devetih razredov osnovnih šol koprske mestne občine so se na Osnovni šoli Koper na pobudo ministra za izobraževanje, znanost in šport, dr. Jerneja Pikala, udeležili posveta, na katerem so govorili o bodočem šolstvu v Sloveniji. Tako so imeli koprski osnovnošolci možnost, da se pred prenovo Bele knjige za področje vrtcev, osnove in srednje šole v Sloveniji sliši tudi njihov glas. Učenci so se z ministrom pogovarjali sami. Iskrivo, neposredno, predvsem pa modro in resno so predstavili svoja videnja šolanja danes in želje za prihodnost. Minister je ob koncu posveta srečanje ocenil kot izredno konstruktivno, uspešno, izvirno. Izrazil je navdušenje nad organiziranim dogodkom in poudaril, da se je med mladimi osnovnošolci Mestne občine Koper počutil odlično, v določenih zadevah tudi strokovno izzvano.

Anton Baloh, prof., ravnatelj Osnovne šole Koper

SVETOVNI DAN ZEMLJE

Aprila obeležujemo SVETOVNI DAN ZEMLJE.
Simon, Mark, Anei, Igor, Maj, Tija, Dorotea, Daniel, Danilo, Sara, Lana, Eneja, Izabel, Lin in Jan so skupaj z učiteljicama Elizabeto in Petro v ta namen posadili drevo kaki, značilen za Slovensko primorje. »Skrb za zemljo, je skrb zate«, so povedali učenci, zato je vsako na novo posajeno drevo, novo upanje za naš planet. V okviru Dneva zemlje so učenci presadili sivko, pripravili njene potaknjence, posadili pa so tudi potaknjence velikonočnega kaktusa. Pri vhodu k 1. in 2. razredom so učenci na to temo pripravili razstavo. Razstavljene so nekatere vrtnine, ki so jih vzgojili učenci 1. c razreda z učiteljico Natašo Krebelj Reja, in vrtnine, ki so produkt dejavnosti Šolski vrt. Pripravili so tudi nekaj slikovnega materiala, ki ponazarja celine našega planeta ter rastline in živali, ki zaradi človeške nespameti izginjajo z našega planeta Zemlja.

OBISK AMERIŠKE AMBASADE

V sredo, 10. 4. 2019, smo na OŠ Koper imeli zanimiv obisk predstavnice ameriške ambasade Stephanie Zebre. Gospa je osmošolcem popestrila pouk geografije in angleščine s predstavitvijo Zvezne države Hawaii in nekaj simpatičnih podatkov o Združenih državah Amerike. Učencem, ki so preverili svoje znanje angleškega jezika v pogovoru z naravnim govorcem, je odgovorila na njihova raznolika vprašanja o hrani, podnebnih spremembah, političnih dogodkih v ZDA in njenem bivanju v Sloveniji. Vsi skupaj smo izkusili poučno in zanimivo medpredmetno doživetje.

Mojca Žvokelj, prof.

USPEH NA TEKMOVANJU BERIMO Z ROVKO ČRKOLOVKO

Berimo z Rovko Črkolovko je bralno tekmovanje za učence 5. in 6. razreda, ki ga prireja Osrednja knjižnica Srečka Vilharja Koper. Letos je sodelovalo 25 šol z 985 mladimi bralci. Pred časom je bila v športni dvorani naše šole zaključna prireditev, na kateri so bili razglašeni rezultati. Oddelek 6. C se je uvrstil na odlično 3. mesto in dobil pokal, Filip Kozlovič iz 6. b pa bo nagrajen z izletom na Bled, saj je prebral vseh 40 knjig na seznamu.

ERASMUS+ PROJEKT NA OSNOVNI ŠOLI KOPER

Od 18. 3. do 22. 3. 2019 smo na naši šoli gostili partnerje iz Erasmus+ projekta iz iz Grčije, Nemčije in Romunije. Prišlo je 20 učencev in 12 učiteljev, ki so z nami preživeli cel teden. Za učitelje in učence smo pripravili zanimive delavnice povezane z življenjem in delom Ioannisa Capodistriasa. Vsak dan pa smo jim pokazali tudi košček naše lepe domovine.